2025/1169

10.6.2025

RÅDETS BESLUT (EU) 2025/1169

av den 5 juni 2025

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar inom partskommittén för Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet, vid dess 18:e möte, vad gäller de rekommendationer och slutsatser som riktas till vissa parter om deras tillämpning av den konventionen vad gäller frågor som rör unionens institutioner och offentliga förvaltning

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 336 jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl.

(1) Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet (*konventionen*) ingicks av unionen genom rådets beslut (EU) 2023/1075 ([1]) vad gäller unionens institutioner och offentliga förvaltning, och genom rådets beslut (EU) 2023/1076 ([2]) vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och *non-refoulement*, i den mån sådana frågor omfattas av unionens exklusiva befogenhet, och trädde i kraft för unionen den 1 oktober 2023.

(2) Enligt artikel 66.1 i konventionen ska expertgruppen för bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet (*Grevio*) övervaka konventionsparternas (*parterna*) genomförande av konventionen. I enlighet med artikel 68.11 i konventionen ska Grevio anta rapporter och slutsatser gällande de åtgärder som den berörda parten har vidtagit för att tillämpa bestämmelserna i konventionen.

(3) Partskommittén (*kommittén*) kan enligt artikel 68.12 i konventionen anta rekommendationer som riktas till den berörda parten på grundval av rapporten och slutsatserna från Grevio. Sådana rekommendationer ska göra åtskillnad mellan åtgärder som ska vidtas så snart som möjligt, där det finns ett krav på återrapportering till kommittén inom en treårsperiod, och åtgärder som, även om de är viktiga, inte är lika akuta. I slutet av den treårsperioden ska den berörda parten återrapportera till kommittén om vidtagna åtgärder inom tio särskilda områden som omfattas av konventionen. På grundval av den rapporten och eventuell annan information ska kommittén anta slutsatser om genomförandet av de rekommendationerna, som utarbetats av kommitténs sekretariat.

(4) Enligt artikel 68.3 i konventionen ska utvärderingsförfarandena efter Grevios inledande grundläggande utvärderingsförfarande delas upp i omgångar (*tematiska utvärderingsomgångar*). Den första tematiska utvärderingsomgången kallas *Building Trust by Delivering Support, Protection and Justice* (”Bygga upp tillit genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa”) och omfattar 20 artiklar i konventionen, nämligen artiklarna 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 och 56. Vid sitt 17:e möte den 17 december 2024 antog kommittén ett beslut om de rekommendationer som ska antas av kommittén mot bakgrund av de av Grevios rapporter som antogs som en del av den första tematiska utvärderingsomgången och som ingår i dokumentet IC-CP(2024)10 rev.

(5) Kommittén förväntas vid sitt 18:e möte den 5–6 juni 2025 anta åtta utkast till rekommendationer på grundval av den första tematiska utvärderingsomgången och två utkast till slutsatser, om tio parters genomförande av konventionen (var för sig *utkasten till rekommendationer* och *utkasten till slutsatser* och gemensamt *de planerade akterna*):

— Rekommendationer till Albanien om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)2-prov.

([1]) Rådets beslut (EU) 2023/1075 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller unionens institutioner och offentliga förvaltning (EUT L 143 I, 2.6.2023, s. 1 ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj).

([2]) Rådets beslut (EU) 2023/1076 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement (EUT L 143 I, 2.6.2023, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj).

— Rekommendationer till Österrike om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)3-prov.

— Rekommendationer till Danmark om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)4-prov.

— Rekommendationer till Finland om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)5-prov.

— Rekommendationer till Monaco om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)6-prov.

— Rekommendationer till Montenegro om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)7-prov.

— Rekommendationer till Spanien om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)8-prov.

— Rekommendationer till Sverige om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)9-prov.

— Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende San Marino som antagits av partskommittén, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)10-prov.

— Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Slovenien som antagits av partskommittén, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)11-prov.

(6) Unionen har, inom ramen för artikel 336 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), exklusiv befogenhet att godta de skyldigheter som fastställs i konventionen med avseende på sina egna institutioner och sin egen offentliga förvaltning. I punkt 305 i sitt yttrande 1/19 av den 6 oktober 2021, *Istanbulkonventionen* ([3]), fastslog Europeiska unionens domstol att en betydande del av konventionens skyldigheter avseende förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder i allt väsentligt åligger unionen i förhållande till dem som är anställda inom unionens administration och i förhållande till den del av allmänheten som besöker lokaler och byggnader tillhörande unionens institutioner, organ och byråer. I punkt 307 i samma yttrande fastslog domstolen vidare att unionen inte borde begränsa sig till att fastställa minimikrav eller kompletterande åtgärder, utan själv ska säkerställa att dessa skyldigheter uppfylls fullt ut. Samtidigt bör omfattningen av unionens skyldigheter tolkas på ett sätt som tar hänsyn till unionens specifika natur och befogenheter. I synnerhet, eftersom unionens offentliga förvaltning saknar brottsbekämpande befogenheter, bör rekommendationer om brottsbekämpningsfrågor, till exempel frågan om akuta förbudsåtgärder, tolkas som att de kräver att unionen säkerställer brottsoffers säkerhet inom ramen för dess befogenheter, till exempel genom att vägra misstänkta förövare tillträde till institutionernas lokaler.

(7) De planerade akterna gäller genomförandet av bestämmelser i konventionens som är tillämpliga på unionen med avseende på dess egna institutioner och offentliga förvaltning. Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar inom kommittén vad gäller frågor som rör unionens institutioner och offentliga förvaltning bör därför fastställas, eftersom de planerade akterna på ett avgörande sätt kan påverka innehållet i unionsrätten på grund av att de i framtiden kan påverka tolkningen av relevanta bestämmelser i konventionen.

(8) När det gäller Albanien innefattar utkasten till rekommendationer behovet av att säkerställa att relevanta strategier och åtgärder för att förebygga och bekämpa alla former av våld mot kvinnor får tillräcklig och hållbar finansiering, bland annat genom transparenta förfaranden för att säkra finansiering av kvinnorättsorganisationer (artikel 8 i konventionen), främja kampanjer eller program för att öka medvetenheten och regelbundet utvärdera deras effekter (artikel 12 i konventionen), vidta åtgärder för att öka fortbildningens effektivitet, också mot bakgrund av personalomsättningen (artikel 15 i konventionen), utöka de befintliga programmen för förövare och införa program som särskilt riktar sig till förövare av sexuellt våld (artikel 16 i konventionen), öka finansieringen och antalet tillgängliga tjänster för kvinnliga brottsoffer, särskilt för kvinnor med särskilda behov (artikel 20 i konventionen), säkerställa att brottsoffer har tillgång till heltäckande hälso- och sjukvårdstjänster (artikel 20 i konventionen), säkerställa att hjälplinjer får finansiering (artikel 22 i konventionen), säkerställa att offer för sexuellt våld har tillgång till kostnadsfria rättsmedicinska undersökningar (artikel 25 i konventionen), vidta åtgärder för förbättrad rapportering från kvinnliga offer och säkerställa åtgärder som tar hänsyn till brottsoffren och genusperspektivet i sådana fall (artiklarna 49 och 50 i konventionen), säkerställa att förfaranden för riskbedömning och riskhantering

([3]) Domstolens yttrande 1/19 av den 6 oktober 2021, *Istanbulkonventionen*, EU:C:2021:832.

tillämpas i ärenden som rör alla former av våld som omfattas av konventionen (artikel 51 i konventionen), bättre utnyttja akuta förbudsåtgärder (artikel 52 i konventionen), säkerställa att det finns skyddsbeslut som är tillgängliga för alla brottsoffer (artikel 53 i konventionen), och utvärdera genomförandet av skyddsåtgärder och säkerställa att de är förenliga med konventionen (artikel 56 i konventionen). Eftersom dessa utkast till rekommendationer är förenliga med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av dem.

(9) När det gäller Österrike innefattar utkasten till rekommendationer behovet av att utarbeta en långsiktig övergripande åtgärdsplan/strategiskt policydokument om alla former av våld som omfattas av konventionen (artikel 7 i konventionen), samla in uppdelade data om antalet kvinnor och flickor som kontaktar socialtjänsten för att få hjälp med sina erfarenheter av våld mot kvinnor (artikel 11 i konventionen), informera brottsoffer om att det finns stödtjänster (artikel 12 i konventionen), övervaka hur frågor om våld i hemmet och våld mot kvinnor avspeglas i läromedel (artikel 14 i konventionen), erbjuda fortbildning av personal inom allmänna stödtjänster (artikel 15 i konventionen), säkerställa att brottsoffer har tillgång till hållbara bostadsalternativ till överkomliga kostnader och säkerställa utställande av rättsmedicinska rapporter som dokumenterar skador (artikel 20 i konventionen), säkerställa att det finns platser på skyddade boenden (artikel 22 i konventionen), inrätta ytterligare mottagningscenter i hela landet för personer som utsatts för sexuellt våld med kvalificerad personal som erbjuder stöd och hänvisar dem till lämpliga tjänster i enlighet med konventionen samt under tiden säkerställer att den befintliga hälso- och sjukvården erbjuder brottsoffer lämpligt stöd (artikel 25 i konventionen), säkerställa att påföljderna står i proportion till brottets allvar i samtliga fall som gäller våld mot kvinnor som omfattas av konventionen (artiklarna 49 och 50 i konventionen), och säkerställa användningen av skyddsbeslut och undvika luckor mellan förbudsåtgärder och skyddsbeslut (artiklarna 52 och 53 i konventionen). Eftersom dessa utkast till rekommendationer är förenliga med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av dem.

(10) När det gäller Danmark innefattar utkasten till rekommendationer behovet av att säkerställa att genusaspekten av alla former av våld mot kvinnor får nödvändig politisk uppmärksamhet (artikel 7 i konventionen), fortsätta med åtgärderna för att förverkliga jämställdhetsbudgetering (artikel 8 i konventionen), garantera konfidentiell datainsamling (artikel 11 i konventionen), prioritera en genussmedveten strategi inom ramen för förebyggande initiativ (artikel 12 i konventionen), maximera effekten av fortbildningsinsatser och dra nytta av kvinnorättsorganisationers sakkunskap (artikel 15 i konventionen), inrätta institutionaliserade samarbetsstrukturer för att säkerställa ett effektivt samarbete mellan olika organ (artikel 18 i konventionen), säkerställa att brottsoffer har tillgång till långsiktig psykologisk rådgivning (artiklarna 22 och 25 i konventionen), öka medvetenheten bland straffrättsliga aktörer om ny strafflagstiftning (artiklarna 49 och 50 i konventionen), säkerställa att riskbedömningar genomförs samordnat med berörda aktörer (artikel 51 i konventionen), öka användningen av akuta förbudsåtgärder och skyddsbeslut för att säkerställa brottsofferskydd (artiklarna 52 och 53 i konventionen), och säkerställa ett korrekt genomförande av åtgärder för skydd av brottsoffers rättigheter i utredningar och rättsliga förfaranden (artikel 56 i konventionen). Eftersom dessa utkast till rekommendationer är förenliga med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av dem.

(11) När det gäller Finland innefattar utkasten till rekommendationer behovet av att utarbeta en långsiktig nationell strategi för att säkerställa ett övergripande och samordnat tillvägagångssätt (artikel 7 i konventionen). säkerställa hållbara finansieringsmekanismer för icke-statliga organisationer som tillhandahåller specialiserat stöd till brottsoffer (artikel 8 i konventionen), införa standardiserade datakategorier och harmonisera systemen för datainsamling (artikel 11 i konventionen), regelbundet genomföra medvetandehöjande kampanjer (artikel 12 i konventionen), utvärdera fortbildning och dra nytta av kvinnorättsorganisationers sakkunskap (artikel 15 i konventionen), inrätta program för förövare av våld i hemmet (artikel 16 i konventionen), inrätta institutionaliserade samordningsstrukturer för flera organ mellan berörda aktörer (artikel 18 i konventionen), inrätta stödtjänster för att underlätta brottsoffers återhämtning och oberoende (artikel 20 i konventionen), säkerställa tillgången till stödtjänster (artikel 22 i konventionen), säkerställa den geografiska fördelningen av mottagningscenter för personer som har blivit utsatta för våldtäkt för att säkerställa stöd till alla offer för sexuellt våld (artikel 25 i konventionen), säkerställa skyndsamma förundersökningar och förutseende bevisupptagning utöver vittnesuppgifter för att möjliggöra en effektiv lagföring i fall som rör våld mot kvinnor (artiklarna 49 och 50 i konventionen), vidta åtgärder för att inrätta en standardiserad riskbedömningsmekanism som tillämpas systematiskt (artikel 51 i konventionen), och öka användningen av akuta förbudsåtgärder samt stärka övervakningen av kontaktförbud och skyddsbeslut (artiklarna 52 och 53 i konventionen). Eftersom dessa utkast till rekommendationer är förenliga med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av dem.

(12) När det gäller Monaco innefattar utkasten till rekommendationer om dess genomförande av konventionen behovet av att utarbeta en långsiktig övergripande strategi för att uppnå ett övergripande och samordnat (artikel 7 i konventionen), fortsätta att utveckla insamlingen av data om alla former av våld mot kvinnor som omfattas av konventionen (artikel 11 i konventionen), utvidga åtgärderna för att förebygga våld i hemmet till att omfatta andra former av våld som omfattas av konventionen (artikel 12 i konventionen), ta fram läromedel om våld mot kvinnor (artikel 14 i konventionen), inrätta program för förövare av våld (artikel 16 i konventionen), inrätta en telefonjour för kvinnor som utsatts för våld (artikel 22 i konventionen), inrätta ett mottagningscenter för personer som har blivit våldtagna eller utsatta för sexuellt våld så att brottsoffer får tillgång till psykologiskt stöd (artikel 25 i konventionen), säkerställa att yrkesgrupper som deltar i straffrättsliga förfaranden har tillräcklig sakkunskap och får genusteoretisk utbildning (artiklarna 49 och 50 i konventionen), standardisera metoderna för samordnad riskbedömning för berörda avdelningar när det gäller alla former av våld som omfattas av konventionen (artikel 51 i konventionen), och säkerställa att brottsoffrens rättigheter och intressen skyddas under utredningar och rättsliga förfaranden (artikel 56 i konventionen). Eftersom dessa utkast till rekommendationer är förenliga med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av dem.

(13) När det gäller Montenegro innefattar utkasten till rekommendationer behovet av att säkerställa lämpliga mänskliga och ekonomiska resurser för strategier, åtgärder och lagstiftning som syftar till att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor samt säkerställa hållbar finansiering för icke-statliga organisationer (artikel 8 i konventionen), säkerställa att alla berörda parter samlar in och delar upp data (artikel 11 i konventionen), öka insatserna för att genomföra regelbundna förebyggande åtgärder, genomföra medvetandehöjande kampanjer och lyfta fram den ökade risken för våld som offer för intersektionell diskriminering utsätts för (artikel 12 i konventionen), öka ansträngningarna för att ta itu med stereotyper avseende, och fördomar mot, kvinnor på områdena formell utbildning, kultur och media (artikel 14 i konventionen), säkerställa att yrkesgrupper som kommer i kontakt med brottsoffer får utbildning om våld mot kvinnor (artikel 15 i konventionen), inrätta och utvidga program för förövare av våld i hemmet och förövare av sexuellt våld (artikel 16 i konventionen), öka ansträngningarna för att stärka samarbetet mellan olika organ (artikel 18 i konventionen), säkerställa att vårdgivare prioriterar kvinnliga offer för våld mot kvinnor och våld i hemmet och respekterar deras privatliv (artikel 20 i konventionen), öka tillgången till specialiserade stödtjänster och rådgivning till brottsoffer (artikel 22 i konventionen), inrätta mottagningscenter för personer som har blivit utsatta för våldtäkt och/eller sexuellt våld i hela landet för att erbjuda stöd och ge offer psykologiskt stöd (artikel 25 i konventionen), förekomma upprepade utfrågningar av offer för våld mot kvinnor (artiklarna 49 och 50 i konventionen), säkerställa att systematiska riskbedömningar genomförs i fall av våld i hemmet (artikel 51 i konventionen), säkerställa att akuta förbudsåtgärder kan tillgripas och att skyddsbeslut faktiskt övervakas (artikel 52 och 53 i konventionen), och säkerställa en ändamålsenlig tillämpning av befintliga skyddsåtgärder samt införa ytterligare skyddsåtgärder i enlighet med konventionen (artikel 56 i konventionen). Eftersom dessa utkast till rekommendationer är förenliga med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av dem.

(14) När det gäller Spanien innefattar utkasten till rekommendationer behovet av att involvera icke-statliga organisationer i beslutsfattandet och i utvärderingen av strategier och åtgärder (artikel 7 i konventionen), säkerställa att de data som samlas in delas upp (artikel 11 i konventionen), undervisa barn om att samtycke spelar en central roll i sexuella relationer (artikel 14 i konventionen), stärka fortbildningen för alla yrkesgrupper som kommer i kontakt med offer och förövare av våld mot kvinnor (artikel 15 i konventionen), se till att program för förövare bättre överensstämmer med konventionen (artikel 16 i konventionen), inrätta mekanismer för samarbete mellan olika organ (artikel 18 i konventionen), säkerställa att offer för sexuellt våld har tillgång till stödtjänster (artikel 25 i konventionen), ta itu med faktorer som hindrar brottsoffer ifrån att lämna in en anmälan och som leder till sekundär viktimisering (artiklarna 49 och 50 i konventionen), och säkerställa att behöriga myndigheter har tillgång till akuta förbudsåtgärder i enlighet med konventionen och vidtar åtgärder för att ta itu med brott mot skyddsbeslut (artiklarna 52 och 53 i konventionen). Eftersom dessa utkast till rekommendationer är förenliga med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av dem.

(15) När det gäller Sverige innefattar utkasten till rekommendationer behovet av att säkerställa att man i strategierna på området våld mot kvinnor beaktar behoven hos offer som utsätts för intersektionell diskriminering och utvärderar metoder för att öka deras effekt (artikel 7 i konventionen), säkerställer hållbara finansieringsnivåer för kvinnorättsorganisationer som driver specialiserade stödtjänster (artikel 8 i konventionen), säkerställer bredare förebyggande åtgärder för alla former av våld mot kvinnor (artikel 12 i konventionen), säkerställer faktisk undervisning i de ämnen och principer som förtecknas i artikel 14 i konventionen (artikel 14 i konventionen), inför systematisk fortbildning för berörda yrkesgrupper om alla former av våld som omfattas av konventionen (artikel 15

i konventionen), utarbetar miniminormer för förövarprogram i linje med konventionen och säkerställer utvärdering (artikel 16 i konventionen), antar mekanismer för samordning och samarbete mellan berörda organ (artikel 18 i konventionen), säkerställer att brottsoffer har tillgång till vård på icke-diskriminerande grund (artikel 20 i konventionen), säkerställer tillgången till skyddade boenden för alla brottsoffer (artikel 22 i konventionen), säkerställer ett tillräckligt antal mottagningscenter för personer som har blivit utsatta för våldtäkt och/eller sexuellt våld i hela landet (artikel 25 i konventionen), vidtar åtgärder för att uppmuntra kvinnor som riskerar att utsättas för intersektionell diskriminering att rapportera (artiklarna 49 och 50 i konventionen), säkerställer att riskbedömningar för brottsoffer och barn genomförs systematiskt och på ett samordnat sätt (artikel 51 i konventionen), och vidtar åtgärder för att säkerställa att akuta förbudsåtgärder, kontaktförbud och skyddsbeslut (*kontaktförbud för det gemensamma hemmet*) utfärdas skyndsamt och med omedelbar verkan samt faktiskt övervakas (artiklarna 52 och 53 i konventionen). Eftersom dessa utkast till rekommendationer är förenliga med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av dem.

(16) När det gäller San Marino innefattar utkasten till slutsatser behovet av att säkerställa att det nationella samordningsorganet samordnar sitt arbete med det civila samhällets organisationer (artikel 10 i konventionen), regelbundet genomföra brottsofferundersökningar och främja forskningsverksamhet (artikel 11 i konventionen). Eftersom dessa utkast till slutsatser är förenliga med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av dem.

(17) När det gäller Slovenien innefattar utkasten till slutsatser behovet av att ge fullt ut institutionaliserade enheter rollen som samordningsorgan och säkerställa nödvändiga ekonomiska resurser och personalresurser (artikel 10 i konventionen), säkerställa heltäckande insamling av data om alla former av våld som omfattas av konventionen (artikel 11 i konventionen) och vidta åtgärder för att uppmuntra rapportering om alla former av våld mot kvinnor (artiklarna 49 och 50 i konventionen). Eftersom dessa utkast till slutsatser är förenliga med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av dem.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar inom den partskommitté som inrättats genom artikel 67 i Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet, vid dess 18:e möte, ska vara att inte invända mot antagandet av följande akter:

1. Rekommendationer till Albanien om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)2-prov.

2. Rekommendationer till Österrike om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)3-prov.

3. Rekommendationer till Danmark om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)4-prov.

4. Rekommendationer till Finland om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)5-prov.

5. Rekommendationer till Monaco om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)6-prov.

6. Rekommendationer till Montenegro om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)7-prov.

7. Rekommendationer till Spanien om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)8-prov.

8. Rekommendationer till Sverige om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)9-prov.

9. Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende San Marino som antagits av partskommittén, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)10-prov.

10. Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Slovenien som antagits av partskommittén, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)11-prov.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Luxemburg den 5 juni 2025.

På rådets vägnar

D. KLIMCZAK

Ordförande